

Дѣха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ,
Ликъ: Аминь.

Сѣга священника зема крѣста (и восилькова-
та китка полага на крѣста) и благословѣва вода
та съ крѣста крѣстовидно (триджы), потапа го и
право, като го спѣща въ вода та и въздигъ, дър-
жи го съ двѣ рѣцѣ, и пѣе настоящія Тропарь.

во гласъ а :

Спаси́ гѣсподи лю́ди твоѣ, и благо-
слові́ достоѣніе твоѣ, побѣды благовѣр-
нымъ на сопротивнымъ дѣрѣмъ, и твоѣ со-
хранѣніа крестомъ твоимъ жителѣсто.

И послѣ пѣютъ тропарь, на гласъ в :

Твоихъ даровъ достойны насъ со-
твори Богородице Дѣво, призираючи со-
грѣшеніа наша, и подаючи исцѣленіа вѣ-
рою приѣмлющимъ благословеніе твоѣ пре-
чи́ста.

Спаси господи твоитѣ народы и бла-
гослови твоего достоѣніе, подай на благо-
вѣрны тѣ побѣда, срѣщо противницы тѣ и
сохранѣвай съ Твоѣ крѣстъ Христіанитѣ си.